

היה מביא פרק שני סוטה

יה.

עין משפט
נר מצוה

מד א מיי פיי מהל
סוטה הלי"ח:
מב ב מיי שם הלי"ז:
ג מיי שם פ"ג ה"ח
ד מיי ה"א י"א:
ד מיי שם פ"ג הלי"ז:
ה מיי ה"א י"א:
והו ה"א י"א מיי פ"ד
הכלה י"א:
ז מיי שם הלי"ז:

תוספות שאגין

על שני דפין פיי כדפין
של ספר תורה שקורין
קולנויש בלע"ז. פסולה
ומייר שאגין מחוברין יחד
אבל אה אן מחוברין השני
דפין שפיי קרי' ליה ספר
אחד. השקב בטיב שהיא
חלולה כדרך ההתנוקות
שחויין ובבבועלי ובלבו
ל"ה. יש ספרים דגריס
בטיב אן בשפופרת מהו
כעין קליעה שעושיין
קבצים כמין ס"ח ו'טו
דבריה דגלגול שבועה מן
אמן שלא שטייה ארוסה
ושואה על ידי גלגול
שבועה הוא מגלגל עליה
ונות של אירוסין ואע"ג
דלא היה בו קניו ומכאן
מפיק לגלגול שבועה מאמן
מאישי זה אמן מאיש
אחר. ולא מאחד שתתגרש
וחסתר לאחד ואחר כך
יחזירנה ה"א ואפי' לר'
מאיר דאמר מהנה על
העמיד ונטמאת בגירושיה
דאיהו נאסרת עליו לחזור
על אלא א"כ נשאת על
די קידושין דכי כתיב לא
יכול בעלה הראשון אשר
שלתה וגו' לאחור קידושין
ונשואין כתיב דכתיב
ולחכה והיתה לאיש אחר
ושנאת האיש האחרון
ל"ה. ואת דגריס ולא
מאחר דאמר ונשאת
לאחר ול"ג דכין דאין
האיש נמוק מעון דלוקח
משום לאו דלא יוכל ואין
קידושין ותופסין בה אין
המים בודקין את אשתו.
אבל קשה הכא משמע
כיון שהיא גורשה לא
נאסרה בנות על בעלה
אם יחזירנה. ותימה דפ"ק
דמגילה (ף טו) קאמר גבי
אסתר וכאשר אבדתי מבית
אבתי מכך אבדתי ממך
דעני עכשיו באונס ועכשיו
ברצון ואמאי לא גרשה
מרדכי כדאיתא הכא. וי"ל
משום דגט צריך עדים
והיה ירא מרדכי פן
יודע הדבר לאחורשוש
ומ"ה לא גרשה וכן פי'
בפ"ק דמגילה.

פסולה מימידי כתבה על שני דפין והינה בשני סיפין פסולה הא
צקף אחד כשירה ראויה לשני סיפין קא אמר אלמא לשני דפין
דקאמר שמואל צנחמין זה מזה קאמר שאין מעוררין להכי מפרש
נמי הכא שני דפין שאינן מעוררין ופירש ר"י הא דאמר נמי צפ' ראויה
צ"ד (ר"ה דף כו.) אפי' רבנן
דאמרי קרן פרה פסול כיון דלית בה
גילדי כשנים ושלא שופרות דמי ואע"ג
דמחזרי התם נמי דרכו להוסיף בכל
שנה גלד אחד והרי הוא כמציאו
משופר אחר ומדכזו ליה כדמתן דיבב
שצרי שופרות פסול מפני שמתחילתו
לא היתה צרימתן צבת אחת ויכר
התוספת ולא מהי מיצורו ודומה כאלו
גט שכתבו על ג' דפין ומפקן יחד
דפסול ו' דאהא דוקא כשכתב חזי
מגילת סוטה על דף זה וחזיה על דף
אחר אמרינן דחשיב שני ספרים וה"ה
אם כתב לה שני מגילות ומתקן לתוך
כוס אחד וכן גבי גט אם נתן לה שני
גיטין אע"ג דכל דלד וחד שלם הוא
ושפד אחד צפני מעמו פסולין ולא
מיגרשא צתרוייהו משום שנים או
שלשה ספרים כדאמרינן צפ' שור
שנגט (צ"ק דף טו.) כופר אחד אמר
רמנא ולא שנים או שלשה כופרין
וצפרק לולב הגזול (סוטה דף לה.)
לינקוט תרתי תלת פרי אחד אמר
רמנא ולא שנים או שלשה פירות ואין
להקשות מאי שאם משנתן שופר בתוך
שופר אס קול פנימי שמע יאל ולא
חשיב ליה כשני שופרות דהתם כשמעיה
תליא מילתא והוא לא שמע אלא קול
הפנימי: חזר והלוקן מהו יש ברירה
או אין ברירה. האי לא דמי לזכירה
דמלדה מן הצור פלוטתא דר' אליעזר
צ"י ורזנן שזור שנגט (צ"ק דף נא):
דהתם לא הוכר חכמי על אחד מהן
לעולם אצל הכא הוכר הכתב ונתערב
וכן צריכה משני לוגין שאני עמיד
להפריש דמיימי צפ' מרובה (שם דף
טט:) נמי לא הוכר המעשר מעולם
וכן לכולהו צריכות דמיימי צפ' כל

על שני דפין. כדפין של ספר תורה העשויין עמודים: כפס אום
אחת ומחקה. על המים וחזר וכתב אות שלאחריה ומחקה עד שהשלים
את כולה פסול דכתיב את כל התורה עד שהא כלולה כאחד: לשמה.
כספר לעצמו דכתיב ועשה לה לשמה: מחקה נמי. כזכר לשמה
לשמה: שהיה איכר המחיקה שהיא
לשמה: שהיה חלול
כדרך שהתנוקות שומין: שיש עמה
אלה. דכתיב צדקה מינייהו כשבעת
האלה. ולקמיה מפרש היכי דמי:
משביעני עליך. כשם ומוכיר שם:
שלא נטמאת. שאת אומר אמת שלא
נטמאת היינו שבעה א' שאין עמה
לצבות צנן כו' והיינו אלה: אמר רבא
אלה לחודיה קיימא כו'. שבעה ואלה יש
כאן ושניהן על האשה וקרא כתיב
כשבעת האלה שהשבעה של אלה:
משביעני עליך שאת נטמאת יבואו
צ"ד. דאיכא השתא ה' (ה) שבעת
האלה משביע את האלה שתחול:
שבעה ינאח. על האשה וקרא כתיב
והשביע את האשה: משביעני עליך
שלא נטמאת ואם נטמאת יבואו
צ"ד. משביעני עליך שיהא אמת
מה שאמרת צפנינו שלא נטמאת
ואם נטמאת יבואו צ"ד המים דקיימא
שבעה אשה שלא נטמאת ואלה
שתחול: מתני' אמן על האלה
וכו'. לכן הוצרכה לכפול: ארוסה
ונשואה. על ידי גלגול שבעה
הוא מגלגל עליה ונות של אירוסין
אע"פ שלא היה צו קניו. ומכאן
לגלגול שבעה מן התורה:
שומרת

אמר רבא אלה לחודה קיימא ושבעה לחודה קיימא אמר רבא
משביעני עליך שאם נטמאת יבואו ביד אמר רב אשי אלה איכא שבעה
איכא אלא אמר רב אשי משביעני עליך שלא נטמאת ואם נטמאת
יבואו ביד: מתני' א' על מה היא אומרת אמן אמן על האלה אמן על
השבעה אמן מאיש זה אמן מאיש אחר אמן שלא שמיית ארוסה ונשואה
ושומרת

הגט (גיטין דף טו.) אצל דמי לזכירה דמיימי צבכל מערבין (עירובין דף לו.) שתי נשים שלקחו קניינה צעירוב או שנתנו דמי קניינה
לכהן אחיה שירצה יקריב חטאת ואי זה שירצה יקריב עולה אע"ג דהוכרו מתחילה דמי כל אחת לא אמרי' זו מתכפרת בזה שנתנו דמי קניינה
צתירנה או שתי קניין של אחת יקריב כולן לעולה ושל צתירנה לחטאת א"כ איפכא ו' דאמרי' צריכה ואע"ג דדחי ליה התם כשנתנו מיהו
חזינן דקא מיימי לה אשאר צריכות אלמא דליכא לאיפלוגי צין צריכה שהוכרה מתחילה לשאר צריכות וכן צפ' הוויאו לו (וימא דף נה.) דמיימי
מתני' ר' יהודה אומר לא היו מצויין שופרות לקניי חובה מפני התערובות ומסיק משום תערובות דמי חטאת שמתה בעליה וקא פריך וצבור
ד' וזו' ושדי צמיא והכך לשתמר ר' יהודה לית ליה צריכה מנלן ומיימי היא דהלוקח יין מצינ הכותים ומסיק מדמי איז אלמא דמדמי צריכה
דאם צא חכם למורח אע"ג דליכא היכרא מעיקרא לזכירה דארבעה וזו' דהוכר מעיקרא אי"כ רבא מתי קא מציעא ליה דלא פשיט מהני
ומהא נמי דתנן צפ' בתרא דמס' מעילה (דף כא:) פרוטה של הקדש שנפלה לתוך הכיס או שאמר פרוטה צים זה הקדש כיון שהוויא הראשונה
מעל דברי ר"ע וחכ"א עד שיוציא את כל הכיס אלמא לר"ע אית ליה צריכה כי האי גוונא דאמר צפרוטה ראשונה הוצרך הדבר שפרוטה
ראשונה שעתה צידו היא יתה של הקדש שנפלה מיהא לא איתצרי לן התם צמיא פליגי ומהא נמי ליכא למפשט דמיימי צבכורות
פרק הלוקח בעמה (דף כב:) סאה תרומה טמאה שנפלה לך חולין ר"א אומר תירוס ומירקב שאני אומר היא סאה שעלתה היא
סאה שנפלה ה"ג נימא שהחמק של לאה יגיע ללאה דהתם מקילינן צדרבון דמדאורייתא חד צמתי בטל וריצי"א הקשה צפ' הוויאו לו
(וימא דף נה:) אהא וצבור ד' וזו' דמיא צתוספתא דמעילה (פ"ה) נזיר שהפריש מעות ואמר אלו לחטאתי ואלו לעולמי ואלו לשלמי
ונתערבו הרי לוקח בהן ג' בהמות צין ממקום אחד צין משלשה מקומות מ' מכלל דמי חטאת וכו' ודוקא צפ' האי גוונא שרי אצל
ליקח שליש המעות וליקח בהן צתמה לתטאת וימא הוצרך דלדלו הוו דמי חטאת לא אמרי' מיהו מכלל הני הוה מתי רבא
למיפשט ועוד תימה אי אית לן למימר צריכה כי האי גוונא אס וכן כל התערובות שבעולם יחזור ויחלק משום צריכה ועוד אמאי לא
פשיט ליה מפרק קמא דראש השנה (דף יא:) דקיימא לן דיש צילה לשמן וכן מנאל דאין צריכה צדבר לח וצפרק התערובות (וצמיס דף פ.) מיימי ליה
פלוטתא דרבי אליעזר ורבנן צלוחית של חטאת שנפלה א' לתוך מים וכו' ורבא דהכא קא מציעא ליה מי אמרינן לא קפיד קרא אללא אמתיקא מן
המגילה שמתה נכרת לתוך המים שלה אצל לתוך כוס אחד איכא למימר כל חדא שתיא מים דלאו דידה לאו מחיקה נכרת היא חזר וחלקן
הרי מים של כל אחת ניכרין מי אמרינן צריכה וכו' הרי הוצרכו מיימי או דילמא אין צריכה כלומר צריכה מים צשעת מחיקה צעין
אצל על תערובות דיו של כתב המגילה לא קפדינן שהרי צשעת מחיקה בטל הכתב ולא תלי מילתא אללא צמתיקא לתוך מים המצוררין לצריכה
וקא מציעא ליה אי מיהא לא צדקי לה משום דלא נמחקה כהלכתה אי משום דטהורה היא: בעי רבא השקב בבית מהו. ליכא למפשט מהא
דאמר רבא צפרק ערבי פסחים (פסחים דף קטו:) כרכן צביס אף ידי מנה לא יאל אלמא אין דרך אכילה צכך דהתם מפסיק הסידי צין
המנה וצין צית הצבילה אצל הכא דלא מפסיק קא מציעא ליה: ע"ל מה היא אומרת אמן אמן. צפרק שלישי דמסכת שבעות (דף טט:) כל
העונה אמן כאילו מוציא שבעה מפיו וצפרק שבעת העדות (שם דף נה.) אמן יש צו קבלה יש צו שבעה ויש צו האמרת דצרים:
אמן שלי אמתא. וירושלמי לא שהיה ר"מ אומר המים צודקין אותה מעכשיו אללא המים פקודים צה לכשתטמא המים צודקין אותה למפרע:

(א) גיטין כ: (ב) (פ' ימן נתן
הסידי צמים ובעל הסידי למים
מנין ספוק ומתן הסידי צפיה
ומולת למים. ערוך ערך פב
ג, א, ב, קדושין כ: יבמות נח,
ד) נפישו נכח דכ"ל לפינן
כל אמת דחשיב הכא מן חד
אמן ימירה תמלא צתום:
יבמות נח. ד"ה שומרת
וימס' קדושין כ: ד"ה אמן.
ה) שבעה שיש עמה אלה
כו. מהכ"ל, ו) גירסת
רש"א ולא דוקא, ו) ולא
אמרינן דשמת אום' שהקריב
כולה חטאת שמת עולה או
איפכא משום דאמר צריכה
כו. מהכ"ל, ח) צ"ל מתכלל,
ט) צ"ל לתוכה, י) ש"ך
לע"ז.

תורה אור השלם

1. או איש אשר תעבר
עליו רוח קאדא וקאב את
אישו והעמיד את
האשה לפניו וְעָשָׂה לַה
הַבָּרָה אֶת כָּל הַתּוֹרָה
הַזֹּאת: במדבר ה' ה'

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה משביעני
וכו' שבעה של אלה:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א' רש"י ד"ה שלא נטמאת
וכו' שבעה שאין עמה.
מלת שאין נמחק וי"ב שיש
כפ"ל רש"י:

מוסף רש"י

על מה היא אומרת
אמן אמן. מרי וימי
לבות כל בני (יבמות נח.)
אמן על האלה. יבין
טופלת וכו'. אמן על
השבעה. שהיא משביעה
הכסו ואומר משביעני עליך
שלא נטמאת. דכתיב
והשביע אותה (קדושין
כז.)